

## I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 562/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

**z dnia 15 marca 2006 r.**

**ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice  
(kodeks graniczny Schengen)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 1 i art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu <sup>(1)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przyjęcie, na podstawie art. 62 ust. 1 Traktatu, środków zmierzających do zapewnienia, że osoby przekraczające granice wewnętrzne nie podlegają kontroli granicznej, stanowi część celu Unii polegającego na stworzeniu obszaru bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ osób, zgodnie z postanowieniem art. 14 Traktatu.
- (2) Zgodnie z art. 61 Traktatu stworzeniu obszaru, na którym osoby mogą swobodnie się przemieszczać, powinny towarzyszyć inne środki. Środkiem takim jest wspólna polityka przekraczania granic zewnętrznych, zgodnie z art. 62 ust. 2 Traktatu.
- (3) Przyjęcie wspólnych środków w zakresie przekraczania przez osoby granic wewnętrznych oraz kontroli na granicach zewnętrznych powinno odzwierciedlać dorobek Schengen włączony w ramy Unii Europejskiej, w szczególności odpowiednie postanowienia Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach <sup>(2)</sup> i Wspólnego podręcznika <sup>(3)</sup>.
- (4) W odniesieniu do kontroli granicznej na granicach zewnętrznych ustanowienie „wspólnego korpusu” legislacyjnego, szczególnie w drodze konsolidacji i rozwoju dorobku, stanowi jeden z podstawowych elementów wspólnej polityki zarządzania granicami zewnętrznymi, zgodnie z definicją zawartą w komunikacie Komisji z dnia 7 maja 2002 r. „W kierunku zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej”. Cel ten został ujęty w „Planie zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej”, przyjętym przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r. i zatwierdzonym na posiedzeniach Rady Europejskiej w Sewilli w dniach 21 i 22 czerwca 2002 r. oraz w Salonikach w dniach 19 i 20 czerwca 2003 r.
- (5) Definicja wspólnych zasad przepływu osób przez granice nie kwestionuje ani nie wpływa na prawo do swobodnego przemieszczania się, z którego korzystają obywatele Unii i członkowie ich rodzin, jak również obywatele państw trzecich i członkowie ich rodzin, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu obywateli Unii.
- (6) Kontrola graniczna leży w interesie nie tylko Państwa Członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, ale w interesie wszystkich Państw Członkowskich, które zniosły kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych. Kontrola graniczna powinna pomagać w zwalczaniu nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz zapobieganiu wszelkim zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych Państw Członkowskich.
- (7) Odprawa graniczna powinna być dokonywana w sposób zapewniający pełne poszanowanie godności osoby ludzkiej. Kontrola graniczna powinna być przeprowadzana profesjonalnie i z zachowaniem szacunku oraz powinna być proporcjonalna do założonych celów.
- (8) Kontrola graniczna obejmuje nie tylko odprawę osób na przejściach granicznych i ochronę granicy pomiędzy tymi przejściami granicznymi, ale również analizę ryzyka dla bezpieczeństwa wewnętrznego i analizę zagrożeń, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo granic zewnętrznych. W związku z tym konieczne jest określenie warunków, kryteriów i szczegółowych zasad regulujących odprawę na przejściach granicznych i ochronę.

<sup>(1)</sup> Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 21 lutego 2006 r.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 313 z 16.12.2002, str. 97. Wspólny podręcznik ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2133/2004 (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 5).

- (9) Powinien zostać wprowadzony przepis pozwalający na uproszczenie odpraw na granicach zewnętrznych w przypadku wystąpienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności w celu uniknięcia nadmiernego czasu oczekiwania na przejściach granicznych. Systematyczne stemplowanie dokumentów obywateli państw trzecich pozostaje obowiązkiem w przypadku uproszczenia odpraw granicznych. Ostemplowanie umożliwi bezsprzeczne ustalenie daty i miejsca przekroczenia granicy, bez konieczności badania w każdym przypadku, czy zostały zastosowane wszystkie wymagane środki kontrolne dotyczące dokumentu podróży.
- (10) W celu ograniczenia czasu oczekiwania osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się powinno zapewnić się, o ile pozwalają na to warunki, odrębne pasy ruchu na przejściach granicznych, oznakowane za pomocą jednolitych oznaczeń we wszystkich Państwach Członkowskich. W międzynarodowych portach lotniczych powinno zapewnić się odrębne pasy ruchu. Państwa Członkowskie powinny rozważyć utworzenie odrębnych pasów ruchu na morskich i lądowych przejściach granicznych, jeżeli jest to uznane za właściwe i jeżeli pozwalają na to warunki lokalne.
- (11) Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby procedury kontroli na granicach zewnętrznych nie stanowiły istotnej przeszkody dla handlu oraz wymiany społecznej i kulturalnej. W tym celu Państwa Członkowskie powinny rozmięścić odpowiednią liczbę personelu i wielkość zasobów.
- (12) Państwa Członkowskie powinny wyznaczyć służbę lub służby krajowe odpowiedzialne za zadania w zakresie kontroli granicznej zgodnie z ich prawem krajowym. W przypadku gdy odpowiedzialność ta w danym Państwie Członkowskim spoczywa na więcej niż jednej służbie, między służbami tymi powinna być prowadzona ścisła i stała współpraca.
- (13) Zarządzaniem i koordynacją współpracy operacyjnej i pomocy w zakresie kontroli granicznej pomiędzy Państwami Członkowskimi powinna zajmować się Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004 <sup>(1)</sup>.
- (14) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych w ramach ogólnych uprawnień policyjnych i kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanych w stosunku do osób, takich samych jak kontrole przeprowadzane w przypadku lotów krajowych, możliwości przeprowadzania przez Państwa Członkowskie wyjątkowych kontroli bagażu zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3925/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. dotyczącym zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni, osób odbywających lot wewnątrzwspólnotowy oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty <sup>(2)</sup>, oraz prawa krajowego dotyczącego posiadania dokumentów podróży lub tożsamości lub wymogu, aby osoby powiadamiały organy o swojej obecności na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (15) Państwa Członkowskie powinny także mieć możliwość tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych w przypadku poważnego zagrożenia dla ich porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Powinny zostać określone warunki i procedury realizacji takiego przywrócenia, tak aby zapewnić wyjątkowy charakter każdego takiego środka i poszanowanie zasady proporcjonalności. Zakres i czas trwania tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych powinny zostać ograniczony do absolutnego minimum niezbędnego do zareagowania na tego typu zagrożenie.
- (16) Na obszarze, na którym możliwy jest swobodny przepływ osób, przywracanie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych powinno pozostać wyjątkiem. Nie powinno się przeprowadzać kontroli granicznej lub nakładać formalności jedynie z powodu przekraczania takiej granicy.
- (17) Powinna zostać ustanowiona procedura umożliwiająca Komisji dostosowywanie niektórych szczegółowych zasad praktycznych regulujących kontrolę graniczną. W takich przypadkach środki niezbędne dla wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać podjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji <sup>(3)</sup>.
- (18) Powinna również zostać ustanowiona procedura umożliwiająca Państwom Członkowskim zawiadamianie Komisji o zmianach wprowadzonych do innych szczegółowych zasad praktycznych regulujących kontrolę graniczną.
- (19) W związku z tym, że cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie zasad stosowanych do przepływu osób przez granice, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (20) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Kartce praw podstawowych Unii Europejskiej. Powinno ono być stosowane zgodnie ze zobowiązaniami Państw Członkowskich w zakresie ochrony międzynarodowej i zasady *non-refoulement*.
- (21) Na zasadzie odstępstwa od art. 299 Traktatu niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do tych terytoriów Francji i Niderlandów, które znajdują w Europie. Nie wpływa ono na ustalenia szczególnie stosowane do Ceuty i Melilli, zgodnie z Traktatem o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r <sup>(4)</sup>.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 1).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 69.

- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu. W związku z tym, że na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsze rozporządzenie oparte jest na dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, powinna podjąć decyzję, w terminie sześciu miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (23) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch Państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen<sup>(1)</sup>, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE<sup>(2)</sup> w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy.
- (24) Należy dokonać ustaleń w celu umożliwienia przedstawicielom Islandii i Norwegii przyłączenia się do prac komitetów wspierających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Tego rodzaju ustalenia były rozważane w Wymianie listów między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej komitetów wspomagających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych<sup>(3)</sup>, załączonych do wyżej wymienionej Umowy.
- (25) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, objętych obszarem, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE<sup>(4)</sup> oraz 2004/860/WE<sup>(5)</sup>.
- (26) Należy dokonać ustaleń w celu umożliwienia przedstawicielom Szwajcarii przyłączenia się do prac komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Tego rodzaju ustalenia były rozważane w Wymianie listów między Wspólnotą a Szwajcarią, załączonych do wyżej wymienionej Umowy.
- (27) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Wielka Brytania, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen<sup>(6)</sup>. W związku z tym Wielka Brytania nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania.
- (28) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen<sup>(7)</sup>. W związku z tym Irlandia nie uczestniczy w jego przyjmowaniu, nie jest ono dla niej wiążące i nie jest zobowiązana do jego stosowania.
- (29) W niniejszym rozporządzeniu art. 1 zdanie pierwsze, art. 5 ust. 4 lit. a), tytuł III i przepisy tytułu II oraz załączniki do niniejszego rozporządzenia odnoszące się do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub związane z tym dorobkiem w inny sposób w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### TYTUŁ I

#### PRZEPISY OGÓLNE

##### Artykuł 1

##### Przedmiot i zasady

Niniejsze rozporządzenie przewiduje brak kontroli granicznej osób przekraczających granice wewnętrzne pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej.

Ustanawia ono zasady regulujące kontrolę graniczną osób przekraczających granice zewnętrzne Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

##### Artykuł 2

##### Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „granice wewnętrzne” oznaczają:
  - a) wspólne granice lądowe Państw Członkowskich, w tym granice na rzekach i jeziorach;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 53.

<sup>(4)</sup> Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

<sup>(5)</sup> Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

<sup>(7)</sup> Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

- b) porty lotnicze Państw Członkowskich przeznaczone do lotów wewnętrznych;
- c) porty morskie, rzeczne i porty na jeziorach Państw Członkowskich służące do regularnych połączeń promowych;
- 2) „granice zewnętrzne” oznaczają granice lądowe, w tym granice na rzekach i jeziorach, oraz granice morskie Państw Członkowskich, a także ich porty lotnicze, porty rzeczne, porty morskie i porty na jeziorach, pod warunkiem że nie stanowią one granic wewnętrznych;
- 3) „lot wewnętrzny” oznacza każdy lot wyłącznie z terytorium Państwa Członkowskiego lub na jego terytorium, bez lądowania na terytorium państwa trzeciego;
- 4) „regularne połączenie promowe” oznacza każde połączenie promowe pomiędzy tymi samymi dwoma lub więcej portami znajdującymi się na terytorium Państw Członkowskich, bez wchodzenia do portów poza terytorium Państw Członkowskich i obejmujące transport pasażerów i pojazdów zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów;
- 5) „osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się” oznaczają:
- a) obywateli Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich <sup>(1)</sup>;
- b) obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy na mocy porozumień pomiędzy Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi z drugiej strony, korzystają z takich samych praw do swobodnego przemieszczania się jak obywatele Unii;
- 6) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu oraz która nie jest objęta pkt 5 niniejszego artykułu;
- 7) „osoba, wobec której dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, wobec którego dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen („SIS”), zgodnie z art. 96 Konwencji z Schengen i do celów określonych w tym artykule;
- 8) „przejście graniczne” oznacza każde przejście graniczne wyznaczone przez właściwe organy do celów przekraczania granic zewnętrznych;
- 9) „kontrola graniczna” oznacza wszystkie działania podejmowane na granicy, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i do celów w nim określonych, wyłącznie w odpowiedzi na zamiar przekroczenia tej granicy lub na akt jej przekroczenia, bez względu na wszelkie inne okoliczności, składającą się z odprawy granicznej oraz ochrony granicy;
- 10) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne przeprowadzane na przejściach granicznych w celu zapewnienia, że można zezwolić na wjazd osób, w tym ich środków transportu oraz przedmiotów będących w ich posiadaniu, na terytorium Państw Członkowskich lub można zezwolić na opuszczenie przez nie tego terytorium;
- 11) „ochrona granicy” oznacza ochronę granicy pomiędzy przejściami granicznymi oraz ochronę przejść granicznych poza ustalonymi godzinami otwarcia w celu uniemożliwienia uniknięcia przez osoby odprawy granicznej i zniechęcenia ich do tego;
- 12) „kontrola drugiej linii” oznacza szczegółową odprawę, która może zostać przeprowadzona w odpowiednim miejscu, innym niż miejsce, w którym dokonywana jest odprawa wszystkich osób (pierwsza linia);
- 13) „straż graniczna” oznacza każdego funkcjonariusza publicznego wyznaczonego, zgodnie z prawem krajowym, do pełnienia obowiązków służbowych na przejściu granicznym lub na odcinku granicy, lub w bezpośrednim sąsiedztwie tej granicy, który realizuje, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym, zadania w zakresie kontroli granicznej;
- 14) „przewoźnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która z tytułu wykonywanego zawodu zajmuje się transportem osób;
- 15) „dokument pobytowy” oznacza:
- a) wszystkie dokumenty pobytowe wydane przez Państwa Członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich <sup>(2)</sup>;
- b) wszystkie inne dokumenty wydane przez Państwo Członkowskie obywatelom państw trzecich uprawniające do pobytu lub ponownego wjazdu na jego terytorium, z wyjątkiem dokumentów tymczasowych wydanych w trakcie rozpatrywania pierwszego wniosku o wydanie dokumentu pobytowego, o którym mowa w lit. a) lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy;
- 16) „statek wycieczkowy” oznacza statek kursujący po określonej trasie, zgodnie z uprzednio przyjętym planem, którego pasażerowie uczestniczą w programie turystycznym w różnych portach i który zwykle nie zabiera pasażerów, ani nie pozwala pasażerom na zejście na ląd w trakcie podróży;
- 17) „żegluga rekreacyjna” oznacza korzystanie z pływających jednostek rekreacyjnych w celach sportowych lub turystycznych;
- 18) „rybołówstwo przybrzeżne” oznacza połowy prowadzone za pomocą statków powracających codziennie lub w ciągu 36 godzin do portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego bez wchodzenia do portu znajdującego się w państwie trzecim;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

19) „zagrożenie zdrowia publicznego” oznacza każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji międzynarodowych przepisów zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia lub inną chorobę zakaźną lub zakaźną chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli Państw Członkowskich.

#### Artykuł 3

### Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do każdej osoby przekraczającej granicę wewnętrzną lub zewnętrzną Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla:

- a) praw osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się;
- b) praw uchodźców i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności w odniesieniu do zasady *non-refoulement*.

#### TYTUŁ II

### GRANICE ZEWNĘTRZNE

#### ROZDZIAŁ I

### Przekraczanie granic zewnętrznych i warunki wjazdu

#### Artykuł 4

### Przekraczanie granic zewnętrznych

1. Przekraczanie granic zewnętrznych dozwolone jest jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia. Na przejściach granicznych, które nie są czynne całą dobę, udostępnia się widoczne informacje o godzinach ich otwarcia.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz swoich przejść granicznych zgodnie z art. 34.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 można dopuścić wyjątki od obowiązku przekraczania granic zewnętrznych jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia:

- a) w związku z żeglugą rekreacyjną lub rybołówstwem przybrzeżnym;
- b) dla marynarzy schodzących na ląd w celu przebywania na obszarze portu, do którego zawinął ich statek, lub w gminach przyległych do tego portu;
- c) dla osób lub grup osób, w przypadku istnienia szczególnego wymogu, pod warunkiem że posiadają one zezwolenia wymagane prawem krajowym oraz że nie zachodzi sprzeczność z interesem porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego Państw Członkowskich;
- d) dla osób lub grup osób w przypadku nieprzewidzianej sytuacji wyjątkowej.

3. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2, lub dla swoich zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej, Państwa Członkowskie wprowadzają sankcje, zgodnie z ich prawem krajowym, za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

#### Artykuł 5

### Warunki wjazdu obywateli państw trzecich

1. W przypadku pobytu nieprzekraczającego trzech miesięcy w okresie sześciomiesięcznym warunki wjazdu obywateli państw trzecich są następujące:

- a) posiadają oni ważny dokument podróży lub dokumenty uprawniające do przekroczenia granicy;
- b) posiadają oni ważną wizę, jeżeli jest wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (<sup>1</sup>), z wyjątkiem przypadku gdy posiadają oni ważny dokument pobytowy;
- c) uzasadnią cel i warunki planowanego pobytu oraz posiadają wystarczające środki utrzymania, zarówno na czas trwania planowanego pobytu, jak i na powrót do ich państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyskają zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jeżeli mają możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
- d) nie są osobami, wobec których dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu w SIS;
- e) nie są uważani za stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych żadnego z Państw Członkowskich, a w szczególności nie dokonano wobec nich, na tej samej podstawie, wpisu do celów odmowy wjazdu w krajowych bazach danych Państw Członkowskich.

2. Niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których okazania straż graniczna może wymagać od obywateli państw trzecich w celu weryfikacji spełnienia warunków określonych w ust. 1 lit. c), jest zawarty w załączniku I.

3. Środki utrzymania ocenia się stosownie do długości i celu pobytu oraz w stosunku do średnich kosztów taniego wyżywienia i zakwaterowania w danym Państwie Członkowskim lub danych Państwach Członkowskich pomnożonych przez liczbę dni pobytu.

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 851/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 3).

Ustalane przez Państwa Członkowskie kwoty referencyjne są przekazywane Komisji zgodnie z art. 34.

Podstawę do oceny, czy środki utrzymania są wystarczające, może stanowić gotówka, czeki podróżne i karty kredytowe znajdujące się w posiadaniu obywatela państwa trzeciego. Oświadczenia o sponsorowaniu, jeżeli takie oświadczenia są przewidziane przez prawo krajowe, oraz listy gwarancyjne od osób przyjmujących, określone przez prawo krajowe, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego zatrzymuje się u osoby przyjmującej, mogą również stanowić dowód dysponowania wystarczającymi środkami utrzymania.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1:

a) obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają wszystkich warunków ustanowionych w ust. 1, jednakże posiadają dokument pobytowy lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu wydane przez jedno z Państw Członkowskich lub, jeśli jest to wymagane, oba te dokumenty, zezwala się na wjazd na terytorium innych Państw Członkowskich w celu tranzytu, tak aby mogli oni dotrzeć na terytorium tego Państwa Członkowskiego, które wydało dokument pobytowy lub wizę uprawniającą do ponownego wjazdu, chyba że ich nazwiska znajdują się w krajowym wykazie wpisów Państwa Członkowskiego, którego granice zewnętrzne usiłują przekroczyć, a wpisowi towarzyszy instrukcja odmowy wjazdu lub tranzytu;

b) obywatelom państw trzecich, którzy spełniają warunki ustanowione w ust. 1, z wyjątkiem warunku ustanowionego w lit. b), i którzy zgłaszają się na granicy, można zezwolić na wjazd na terytorium Państw Członkowskich, jeżeli na granicy zostanie im wydana wiza zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem<sup>(1)</sup>.

Wizy wydawane na granicy wymagają rejestracji w wykazie.

Jeżeli zamieszczenie wizy w dokumencie nie jest możliwe, wizę zamieszcza się wyjątkowo na oddzielnej karcie załączonej do dokumentu. W takim przypadku stosuje się jednolity wzór formularza do celów zamieszczenia wizy określony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego wzoru formularza, na którym umieszcza się wizę wydawaną przez Państwo Członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez Państwo Członkowskie sporządzające formularz<sup>(2)</sup>;

c) obywatele państw trzecich, którzy nie spełniają jednego lub więcej warunków ustanowionych w ust. 1, mogą uzyskać zezwolenie Państwa Członkowskiego na wjazd na jego terytorium ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe. W przypadku gdy wobec danego obywatela państwa trzeciego dokonano wpisu, o którym mowa w ust. 1 lit. d), Państwo Członkowskie wydające mu zezwolenie na wjazd na swoje terytorium powiadamia o tym odpowiednio inne Państwa Członkowskie.

## ROZDZIAŁ II

### Kontrola granic zewnętrznych i odmowa wjazdu

#### Artykuł 6

#### Dokonywanie odprawy granicznej

1. Straż graniczna, wykonując swoje zadania, zachowuje pełne poszanowanie dla godności osoby ludzkiej.

Środki podjęte podczas wykonywania zadań są proporcjonalne do celów realizowanych za pomocą tych środków.

2. Podczas dokonywania odprawy granicznej straż graniczna nie dyskryminuje osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

#### Artykuł 7

#### Odprawa graniczna osób

1. Ruch graniczny na granicach zewnętrznych podlega odprawom dokonywanym przez straż graniczną. Odprawy dokonywane są zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Odprawom mogą podlegać również środki transportu i przedmioty będące w posiadaniu osób przekraczających granicę. Do przeszukań stosuje się prawo krajowe danego Państwa Członkowskiego.

2. Wszystkie osoby podlegają minimalnej odprawie mającej na celu ustalenie ich tożsamości na podstawie okazanych dokumentów podróży. Taka minimalna odprawa obejmuje szybką i bezpośrednią weryfikację dokumentu uprawniającego posiadacza do przekroczenia granicy w zakresie jego ważności oraz weryfikację obecności śladów jego sfałszowania lub podrobienia, przy użyciu, w stosownych przypadkach, urządzeń technicznych oraz poprzez sprawdzenie wyłącznie informacji o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych w inny sposób i unieważnionych dokumentach w odpowiednich bazach danych.

Minimalna odprawa, o której mowa w ust. 1, stanowi zasadę w odniesieniu do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się.

Jednakże, wrywkowo, podczas dokonywania minimalnej odprawy osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, straż graniczna może sprawdzić krajowe i europejskie bazy danych w celu potwierdzenia, że takie osoby nie stanowią prawdziwego, realnego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, stosunków międzynarodowych Państw Członkowskich lub zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Skutki takiego sprawdzenia nie powinny naruszać prawa do wjazdu osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, ustanowionego dyrektywą 2004/38/WE.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 64 z 7.3.2003, str. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 4.

3. Obywatele państw trzecich podlegają szczegółowej odprawie przy wjeździe i wyjeździe:

a) szczegółowa odprawa przy wjeździe obejmuje weryfikację warunków regulujących wjazd, określonych w art. 5 ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, dokumentów zezwalających na pobyt i prowadzenie działalności zawodowej. Weryfikacja dokonywana jest poprzez szczegółowe sprawdzenie następujących elementów:

- i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego ważnego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy oraz, w stosownych przypadkach, wymaganej wizy lub dokumentu pobytowego;
- ii) szczegółowe sprawdzenie dokumentu podróży pod kątem śladów sfałszowania lub podrobienia;
- iii) sprawdzenie stempli wjazdu i wyjazdu w dokumencie podróży danego obywatela państwa trzeciego w celu weryfikacji, na podstawie porównania dat wjazdu i wyjazdu, czy osoba ta nie przekroczyła już maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich;
- iv) weryfikację miejsca wyjazdu i przeznaczenia danego obywatela państwa trzeciego i celu planowanego pobytu, poprzez sprawdzenie, jeżeli jest to konieczne, odpowiednich dokumentów uzupełniających;
- v) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego posiada wystarczające środki utrzymania na okres i do celów planowanego pobytu, na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt do państwa trzeciego, co do którego istnieje pewność, że uzyska zezwolenie na wjazd na jego terytorium, lub jest w stanie uzyskać takie środki zgodnie z prawem;
- vi) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego, jego środek transportu i przewożone przez niego przedmioty nie stanowią prawdopodobnego niebezpieczeństwa dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z Państw Członkowskich. Weryfikacja taka obejmuje bezpośrednie sprawdzenie danych osób i wpisów ich dotyczących oraz, o ile to konieczne, wpisów dotyczących przedmiotów, zawartych w SIS i w krajowych bazach danych, oraz ewentualne działania, jakie należy podjąć w wyniku dokonania wpisu;

b) szczegółowa odprawa przy wyjeździe obejmuje:

- i) weryfikację posiadania przez obywatela państwa trzeciego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy;
- ii) weryfikację dokumentu pod kątem śladów sfałszowania lub podrobienia;
- iii) weryfikację, jeżeli jest to możliwe, czy obywatel państwa trzeciego nie jest uznawany za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z Państw Członkowskich.

c) obok odprawy, o której mowa w lit. b), szczegółowa odprawa przy wyjeździe może również obejmować:

- i) weryfikację, czy dana osoba posiada ważną wizę, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, z wyjątkiem przypadku gdy posiada ona ważny dokument pobytowy;
- ii) weryfikację, czy dana osoba nie przekroczyła maksymalnego czasu dozwolonego pobytu na terytorium Państw Członkowskich;
- iii) sprawdzenie wpisów w SIS wobec osób i przedmiotów oraz informacji w krajowych bazach danych.

4. Taką szczegółową odprawę dokonuje się w miejscu niepublicznym, jeżeli istnieją odpowiednie pomieszczenia i jeżeli obywatel państwa trzeciego wyrazi takie życzenie.

5. Obywatelowi państwa trzeciego poddanemu szczegółowej kontroli drugiej linii udziela się informacji o celu i procedurze takiej odprawy.

Informacje te są dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii i w języku(-ach) państwa lub państw graniczących z danym Państwem Członkowskim i wskazują, że obywatel państwa trzeciego może zażądać podania nazwiska lub numeru identyfikacyjnego funkcjonariuszy straży granicznej dokonujących szczegółowej kontroli drugiej linii, jak również nazwy przejścia granicznego i daty przekroczenia granicy.

6. Odprawa osoby korzystającej ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się jest dokonywana zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.

7. Szczegółowe zasady dotyczące informacji, które mają być wprowadzone do rejestru, są określone w załączniku II.

#### Artykuł 8

#### Uproszczenie odprawy granicznej

1. Odprawa graniczna na granicach zewnętrznych może zostać uproszczona w następstwie wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności. Uważa się, że takie wyjątkowe i nieprzewidziane okoliczności występują w przypadku gdy niemożliwe do przewidzenia zdarzenia prowadzą do ruchu o takim natężeniu, że powoduje ono nadmierne wydłużenie czasu oczekiwania na przejściach granicznych, a wszystkie zasoby w zakresie personelu, wyposażenia i organizacji zostały wyczerpane.

2. W przypadku uproszczenia odprawy granicznej zgodnie z ust. 1 odprawa graniczna przy wjeździe ma z zasady pierwszeństwo przed odprawą graniczną przy wyjeździe.

Decyzja o uproszczeniu odprawy jest podejmowana przez komendanta granicznej placówki kontrolnej.

Uproszczenie takie jest tymczasowe, dostosowane do uzasadniających je okoliczności i wprowadzane stopniowo.

3. Nawet w przypadku uproszczenia odprawy straż graniczna stempluje dokumenty podróży obywateli państw trzecich przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z art. 10.

4. Każde Państwo Członkowskie przekazuje co roku Parlamentowi Europejskiemu i Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego artykułu.

#### Artykuł 9

### Oddzielne pasy ruchu i informacja na znakach

1. Państwa Członkowskie zapewniają odrębne pasy ruchu, w szczególności na lotniczych przejściach granicznych, w celu dokonywania odprawy osób zgodnie z art. 7. Takie pasy ruchu są wyróżnione przy pomocy znaków z oznaczeniami określonymi w załączniku III.

Państwa Członkowskie mogą zapewnić odrębne pasy ruchu na morskich i lądowych przejściach granicznych oraz na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi niestosującymi art. 20 w odniesieniu do ich wspólnych granic. Znaki z oznaczeniami określonymi w załączniku III są stosowane, jeżeli Państwa Członkowskie zapewniają na tych granicach odrębne pasy ruchu.

Państwa Członkowskie zapewniają wyraźne oznakowanie takich pasów ruchu, w tym w przypadku odstąpienia od zasad korzystania z różnych pasów ruchu przewidzianym w ust. 4, w celu zapewnienia optymalnych poziomów przepływu osób przekraczających granicę.

2. a) Osoby korzystające ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się są uprawnione do korzystania z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część A. Mogą one również korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B.

b) Pozostałe osoby korzystają z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B.

Oznaczenia na znakach, o których mowa w lit. a) i b), mogą zostać przedstawione w języku lub językach, które każde z Państw Członkowskich uznaje za właściwe.

3. Na morskich i lądowych przejściach granicznych Państwa Członkowskie mogą wydzielić różne pasy ruchu dla pojazdów osobowych i ciężarowych oraz autobusów za pomocą znaków określonych w załączniku III część C.

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić zmiany oznaczeń na tych znakach, w przypadku gdy jest to właściwe ze względu na okoliczności lokalne.

4. W przypadkach tymczasowego braku równowagi w natężeniu ruchu na poszczególnych przejściach granicznych właściwe organy mogą odstąpić od zasad korzystania z różnych pasów ruchu na czas niezbędny do zlikwidowania takiego braku równowagi.

5. Istniejące znaki zostaną dostosowane do postanowień ust. 1, 2 i 3 w terminie do dnia 31 maja 2009 r. W przypadkach zastępowania istniejących znaków lub umieszczania nowych znaków przez Państwa Członkowskie przed tym terminem, znaki te są zgodne z oznaczeniami określonymi w tych ustępach.

#### Artykuł 10

### Stemplowanie dokumentów podróży obywateli państw trzecich

1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe. W szczególności stempel wjazdowy lub wyjazdowy zamieszcza się w:

- a) dokumentach zawierających ważną wizę, umożliwiających obywatelom państw trzecich przekroczenie granicy;
- b) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich, którym Państwo Członkowskie wydaje wizę na granicy;
- c) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich niepodlegającym obowiązkowi wizowemu.

2. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ale którzy nie przedstawią karty pobytowej przewidzianej w art. 10 tej dyrektywy, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe.

Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywateli państw trzecich korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, ale którzy nie przedstawią karty pobytowej przewidzianej w art. 10 dyrektywy 2004/38/WE, są stemplowane przy wjeździe lub przy wyjeździe.

3. Stempla wjazdowego lub wyjazdowego nie zamieszcza się w:

- a) dokumentach podróży głów państw lub dygnitarzy, których przyjazd został oficjalnie zapowiedziany z wyprzedzeniem drogą dyplomatyczną;
- b) licencjach pilotów lub certyfikatach członków załogi samolotu;
- c) dokumentach podróży marynarzy, którzy przebywają na terytorium Państwa Członkowskiego tylko wtedy, kiedy przybija tam ich statek i tylko na obszarze portu, do którego wchodzi ich statek;
- d) dokumentach podróży załogi i pasażerów statków wycieczkowych, którzy nie podlegają odprawie granicznej zgodnie z pkt 3.2.3 załącznika VI;
- e) dokumentach umożliwiających przekraczanie granicy obywatelom Andory, Monako i San Marino.



W wyjątkowych przypadkach, na życzenie obywatela państwa trzeciego, można odstąpić od zamieszczenia w dokumencie stempla wjazdowego lub wyjazdowego, jeżeli zamieszczenie takiego stempla może spowodować poważne trudności dla tej osoby. W takim przypadku, wjazd lub wyjazd potwierdza się na oddzielnej karcie, odnotowując imię i nazwisko oraz numer paszportu osoby. Kartę taką otrzymuje obywatel państwa trzeciego.

4. Praktyczne ustalenia dotyczące stemplowania określa załącznik IV.

5. W miarę możliwości obywatele państw trzecich są informowani o obowiązku stemplowania ich dokumentu podróży przez straż graniczną przy wjeździe i wyjeździe, nawet jeżeli zastosowano uproszczenie odprawy zgodnie z art. 8.

6. Do końca 2008 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania przepisów dotyczących stemplowania dokumentów podróży.

#### Artykuł 11

##### **Domniemanie dotyczące spełniania warunków dotyczących czasu trwania pobytu**

1. Jeżeli w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego nie zamieszczono stempla wjazdu, właściwe organy krajowe mogą domniemywać, że posiadacz nie spełnia lub przestał spełniać obowiązujące w danym Państwie Członkowskim warunki dotyczące czasu trwania pobytu.

2. Domniemanie, o którym mowa w ust. 1, może zostać obalone w przypadku przedstawienia przez obywatela państwa trzeciego, za pomocą wszelkich środków, wiarygodnych dowodów, takich jak bilety podróżne lub dowody jego obecności poza terytorium Państw Członkowskich, że spełnia on warunki dotyczące czasu trwania pobytu krótkoterminowego.

W takim przypadku:

- a) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego stosującego w całości dorobek Schengen, właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w jego dokumencie podróży datę i miejsce przekroczenia przez niego granicy zewnętrznej jednego z Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen;
- b) jeżeli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, wobec którego nie podjęto decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., właściwe organy, zgodnie z przepisami krajowymi i praktyką krajową, poświadczają w jego dokumencie podróży datę i miejsce przekroczenia przez niego granicy zewnętrznej tego Państwa Członkowskiego.

Oprócz poświadczenia, o którym mowa w lit. a) i b), obywatel państwa trzeciego może otrzymać formularz, którego wzór jest określony w załączniku VIII.

Państwa Członkowskie przekazują sobie wzajemnie oraz Komisji i Sekretariatowi Generalnemu Rady informacje na temat krajowych praktyk dotyczących poświadczenia, o którym mowa w niniejszym artykule.

3. Jeżeli domniemanie, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie obalone, obywatel państwa trzeciego może zostać wydany przez właściwe organy z terytorium danych Państw Członkowskich.

#### Artykuł 12

##### **Ochrona granicy**

1. Głównym celem ochrony granicy jest zapobieganie niedozwolonemu przekraczaniu granicy, zwalczanie przestępczości transgranicznej oraz podejmowanie środków w stosunku do osób, które przekroczyły granicę nielegalnie.

2. W celu ochrony granicy straż graniczna wykorzystuje posterunki stacjonarne i mobilne.

Ochrona ta jest prowadzona w taki sposób, aby zapobiec unikaniu przez osoby odprawy na przejściach granicznych oraz aby zniechęcić je do jej unikania.

3. Ochronę pomiędzy przejściami granicznymi prowadzi straż graniczna, której liczebność i metody działania są dostosowywane do istniejących lub przewidywanych czynników ryzyka i zagrożeń. Wiąże się to z częstymi i nagłymi zmianami okresów ochrony, tak aby niedozwolone przekraczanie granicy wiązało się zawsze z ryzykiem wykrycia.

4. Ochronę prowadzą posterunki stacjonarne lub mobilne, wykonujące swoje zadania poprzez patrolowanie lub stacjonowanie w miejscach znanych lub postrzeganych jako zagrożone, a celem takiej ochrony jest zatrzymywanie osób nielegalnie przekraczających granicę. Ochrona może również być prowadzona za pomocą środków technicznych, w tym środków elektronicznych.

5. Dodatkowe zasady dotyczące ochrony mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

#### Artykuł 13

##### **Odmowa wjazdu**

1. Obywatelowi państwa trzeciego, który nie spełnia wszystkich warunków wjazdu ustanowionych w art. 5 ust. 1 i który nie należy do żadnej z kategorii osób, o których mowa w art. 5 ust. 4, odmawia się wjazdu na terytorium Państw Członkowskich. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania szczególnych przepisów dotyczących prawa do azylu i ochrony międzynarodowej lub wydawania długoterminowych wiz pobytowych.

2. Odmowa wjazdu może nastąpić wyłącznie w drodze uzasadnionej decyzji podającej dokładne przyczyny odmowy. Decyzja jest podejmowana przez organ do tego upoważniony na mocy prawa krajowego. Decyzja ta wywiera skutek natychmiastowy.

Uzasadniona decyzja podająca dokładne przyczyny odmowy wydawana jest w formie standardowego formularza, określonego w załączniku V część B, wypełnionego przez organ upoważniony na mocy prawa krajowego do odmowy wjazdu. Wypełniony standardowy formularz jest wręczany danemu obywatelowi państwa trzeciego, który potwierdza otrzymanie decyzji o odmowie wjazdu przy użyciu tego formularza.

3. Osobom, którym odmówiono wjazdu, przysługuje prawo odwołania od decyzji. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone zgodnie z prawem krajowym. Obywatelowi państwa trzeciego udostępnia się również pisemną informację dotyczącą punktów kontaktowych dysponujących informacjami na temat przedstawicieli uprawnionych do działania w imieniu obywatela państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym.

Złożenie takiego odwołania nie ma skutku zawieszającego w stosunku do decyzji o odmowie wjazdu.

Bez uszczerbku dla odszkodowania przyznanego zgodnie z prawem krajowym, obywatel państwa trzeciego jest uprawniony do uzyskania korekty przez Państwo Członkowskie, które odmówiło wjazdu, anulowanego stempla wjazdu i innych anulowanych lub dodanych wpisów, które zostały wprowadzone, jeżeli w wyniku postępowania odwoławczego stwierdzono, że decyzja o odmowie wjazdu była nieuzasadniona.

4. Straż graniczna zapewnia, aby obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, nie wjechał na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

5. Państwa Członkowskie prowadzą statystyki dotyczące liczby osób, którym odmówiono wjazdu, przyczyn odmowy, obywatelstwa tych osób oraz rodzaju granicy (lądowa, powietrzna lub morska), na której odmówiono im wjazdu. Państwa Członkowskie co roku przekazują te statystyki Komisji. Komisja publikuje co dwa lata zestawienie statystyk dostarczonych przez Państwa Członkowskie.

6. Szczegółowe zasady dotyczące odmowy wjazdu wymienione są w załączniku V część A.

### ROZDZIAŁ III

#### **Personel i zasoby do celów kontroli granicznej i współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi**

##### Artykuł 14

#### **Personel i zasoby do celów kontroli granicznej**

Państwa Członkowskie rozmieszczają odpowiedni personel i zasoby w ilości dostatecznej dla przeprowadzania kontroli granicznej na granicach zewnętrznych, zgodnie z art. 6–13, w sposób zapewniający skuteczny, wysoki i jednolity poziom kontroli na ich granicach zewnętrznych.

##### Artykuł 15

#### **Przeprowadzanie kontroli**

1. Kontrolę graniczną przewidzianą w art. 6–13 przeprowadza straż graniczna zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i z prawem krajowym.

W trakcie przeprowadzania tej kontroli granicznej uprawnienia do wszczęcia postępowania karnego nadane straży granicznej prawem krajowym i niewchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia pozostają nienaruszone.

Państwa Członkowskie zapewniają, że straż graniczną stanowią wyspecjalizowani i odpowiednio przeszkoleni profesjonalści. Państwa Członkowskie zachęcają straż graniczną do nauki języków, w szczególności języków niezbędnych do wykonywania jej zadań.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz służb krajowych właściwych w zakresie kontroli granicznej na mocy ich prawa krajowego zgodnie z art. 34.

3. W celu skutecznego kontrolowania granic każde Państwo Członkowskie zapewnia ścisłą i stałą współpracę pomiędzy swoimi służbami krajowymi właściwymi w zakresie kontroli granicznej.

##### Artykuł 16

#### **Współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi**

1. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnego wsparcia i utrzymują ścisłą i stałą współpracę w celu skutecznej realizacji kontroli granicznej zgodnie z art. 6–15. Wymieniają one między sobą wszystkie istotne informacje.

2. Współpracę operacyjną pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi koordynuje Europejska Agencja ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwana dalej „Agencją”) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień Agencji, Państwa Członkowskie mogą kontynuować współpracę operacyjną z innymi Państwami Członkowskimi lub państwami trzecimi na granicach zewnętrznych, w tym wymianę oficerów łącznikowych, jeżeli współpraca taka stanowi uzupełnienie działania Agencji.

Państwa Członkowskie powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu Agencji lub osiągnięciu jej celów.

Państwa Członkowskie informują Agencję o współpracy operacyjnej, o której mowa w akapicie pierwszym.

4. Państwa Członkowskie zapewniają szkolenia w zakresie zasad kontroli granicznej, jak również praw podstawowych. W tym względzie należy wziąć pod uwagę wspólne normy w zakresie szkoleń, ustanowione i rozwinięte przez Agencję.

## Artykuł 17

**Wspólna kontrola**

1. Państwa Członkowskie, które nie stosują art. 20 do ich wspólnych granic lądowych, mogą do daty rozpoczęcia stosowania tego artykułu wspólnie kontrolować te wspólne granice, w którym to przypadku można zatrzymać osobę do celów dokonywania odpraw wjazdowych i wyjazdowych tylko jeden raz, bez uszczerbku dla indywidualnej odpowiedzialności Państw Członkowskich wynikającej z art. 6–13.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą zawierać między sobą umowy dwustronne.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich ustaleniach podjętych zgodnie z ust. 1.

## ROZDZIAŁ IV

**Szczegółowe zasady odprawy granicznej**

## Artykuł 18

**Szczegółowe zasady dla różnych rodzajów granic oraz różnych środków transportu wykorzystywanych do przekraczania granic zewnętrznych**

Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VI stosuje się do odprawy dokonywanej na różnych rodzajach granic i w różnych środkach transportu wykorzystywanych do przekraczania przejść granicznych.

Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7–13.

## Artykuł 19

**Szczegółowe zasady odprawy określonych kategorii osób**

1. Szczegółowe zasady zawarte w załączniku VII stosuje się do odprawy następujących kategorii osób:

- a) głów państwa i członków ich delegacji;
- b) pilotów samolotów i innych członków załogi;
- c) marynarzy;
- d) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, urzędowych lub służbowych oraz członków organizacji międzynarodowych;
- e) pracowników transgranicznych;
- f) małoletnich.

Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 5 oraz art. 7–13.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wzorach kart wydawanych przez ich ministerstwa spraw zagranicznych akredytowanym członkom misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz członkom ich rodzin zgodnie z art. 34.

## TYTUŁ III

**GRANICE WEWNĘTRZNE**

## ROZDZIAŁ I

**Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych**

## Artykuł 20

**Przekraczanie granic wewnętrznych**

Granice wewnętrzne mogą być przekraczane w każdym miejscu bez dokonywania odprawy granicznej osób niezależnie od ich obywatelstwa.

## Artykuł 21

**Odprawa na terytorium**

Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie wpływa na:

- a) wykonywanie uprawnień policyjnych przez właściwe organy Państw Członkowskich na mocy prawa krajowego, o ile wykonywanie tych uprawnień nie ma skutku równoważnego z odprawą graniczną; ma to zastosowanie również do obszarów przygranicznych. W rozumieniu zdania pierwszego wykonywanie uprawnień policyjnych nie może być w szczególności uznawane za równoważne dokonywaniu odprawy granicznej, jeżeli środki policyjne:
  - i) nie mają na celu kontroli granicznej;
  - ii) są oparte na informacjach i doświadczeniu policyjnym o charakterze ogólnym, dotyczących potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego i mają na celu w szczególności walkę z przestępczością transgraniczną;
  - iii) są opracowywane i stosowane w sposób zdecydowanie odróżniający je od rutynowej odprawy osób na granicach zewnętrznych;
  - iv) są przeprowadzane na podstawie kontroli wrywkowej;
- b) kontrolę bezpieczeństwa osób przeprowadzaną w portach i na lotniskach przez właściwe organy na mocy prawa każdego Państwa Członkowskiego przez funkcjonariuszy portu lub lotniska lub przewoźników, pod warunkiem że kontrola tego typu przeprowadzana jest również w stosunku do osób podróżujących po terytorium danego Państwa Członkowskiego;
- c) możliwość ustanowienia przez Państwo Członkowskie przepisów o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie papierów i dokumentów;

d) obowiązek zgłaszania przez obywateli państw trzecich swojej obecności na terytorium któregośkolwiek Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami art. 22 Konwencji z Schengen.

#### Artykuł 22

### Usuwanie przeszkód w ruchu na drogowych przejściach granicznych na granicach wewnętrznych

Państwa Członkowskie usuwają wszelkie przeszkody dla płynności ruchu przez drogowe przejścia graniczne na granicach wewnętrznych, w szczególności ograniczenia prędkości, które nie są oparte wyłącznie na względach bezpieczeństwa drogowego.

Jednocześnie Państwa Członkowskie są przygotowane do zapewnienia obiektów i urządzeń potrzebnych do dokonywania odprawy na wypadek przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych.

#### ROZDZIAŁ II

### Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

#### Artykuł 23

### Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

1. W przypadku poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego Państwo Członkowskie może wyjątkowo przywrócić kontrolę graniczną na swoich granicach wewnętrznych na czas ograniczony nie dłuższy niż 30 dni lub na przewidywany okres trwania poważnego zagrożenia, jeżeli przekracza on 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 lub, w nagłych przypadkach, zgodnie z procedurą określoną w art. 25. Zakres i czas trwania tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie przekraczają tego, co jest ściśle niezbędne dla reakcji na poważne zagrożenie.

2. Jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego trwa dłużej niż określono w ust. 1, Państwo Członkowskie może przedłużyć kontrolę graniczną z powodów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wszelkie nowe okoliczności, przez odnawialne okresy do 30 dni, zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

#### Artykuł 24

### Procedura w przypadku przewidywalnych wydarzeń

1. Jeżeli Państwo Członkowskie planuje przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na mocy art. 23 ust. 1, powiadamia ono o tym, tak szybko jak to możliwe, odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję i dostarcza następujących informacji, gdy tylko staną się one dostępne:

a) powody proponowanego przywrócenia, z wyszczególnieniem zdarzeń stanowiących poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;

b) zakres proponowanego przywrócenia, z określeniem miejsc, w których ma zostać przywrócona kontrola graniczna;

c) nazwy dozwolonych przejść granicznych;

d) datę i czas trwania proponowanego przywrócenia;

e) w stosownych przypadkach środki, jakie mają zostać podjęte przez inne Państwa Członkowskie.

2. Po otrzymaniu powiadomienia od zainteresowanego Państwa Członkowskiego oraz z uwzględnieniem konsultacji przewidzianych w ust. 3, Komisja może wydać opinię bez uszczerbku dla art. 64 ust. 1 Traktatu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także opinia, którą Komisja może wydać zgodnie z ust. 2, stanowią przedmiot konsultacji pomiędzy Państwem Członkowskim planującym przywrócić kontrolę graniczną, innymi Państwami Członkowskimi i Komisją, w celu zorganizowania, w stosownych przypadkach, wzajemnej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz zbadania proporcjonalności środków w stosunku do zdarzeń stanowiących podstawę dla przywrócenia kontroli granicznej, a także zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego.

4. Konsultacje, o których mowa w ust. 3, odbywają się co najmniej piętnaście dni przed datą planowanego przywrócenia kontroli granicznej.

#### Artykuł 25

### Procedura w przypadkach wymagających niezwłocznego działania

1. W przypadku gdy względy porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w Państwie Członkowskim wymagają podjęcia niezwłocznego działania, dane Państwo Członkowskie może wyjątkowo i w trybie natychmiastowym przywrócić kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych.

2. Państwo Członkowskie przywracające kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję oraz dostarcza informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1, oraz powody uzasadniające zastosowanie tej procedury.

#### Artykuł 26

### Procedura przedłużania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

1. Państwa Członkowskie mogą przedłużać kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych wyłącznie na mocy przepisów art. 23 ust. 2, po uprzednim poinformowaniu innych Państw Członkowskich oraz Komisji.

2. Państwo Członkowskie planujące przedłużyć kontrolę graniczną dostarcza pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji wszystkich odpowiednich informacji na temat powodów przedłużenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Przepisy art. 24 ust. 2 stosuje się.

## Artykuł 27

**Informowanie Parlamentu Europejskiego**

Zainteresowane Państwo Członkowskie lub, w stosownych przypadkach, Rada informują Parlament Europejski, tak szybko jak to możliwe, o środkach podjętych na mocy art. 24–26. Począwszy od trzeciego kolejnego przedłużenia, zgodnie z art. 26, zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu na wniosek sprawozdanie w sprawie konieczności kontroli granicznej na granicach wewnętrznych.

## Artykuł 28

**Przepisy mające zastosowanie w przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych**

W przypadku przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych stosuje się odpowiednio właściwe przepisy tytułu II.

## Artykuł 29

**Sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych**

Państwo Członkowskie, które przywróciło kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych na mocy art. 23, potwierdza datę zniesienia takiej kontroli oraz, jednocześnie lub krótko po tym, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, opisując w szczególności dokonywanie odprawy i skuteczność przywrócenia kontroli granicznej.

## Artykuł 30

**Informowanie opinii publicznej**

Decyzja o przywróceniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych podejmowana jest z zachowaniem przejrzystości i podawana w pełni do wiadomości opinii publicznej, o ile nie istnieją nadrzędne powody związane z bezpieczeństwem, przemawiające za odstąpieniem od tej zasady.

## Artykuł 31

**Poufność**

Na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego pozostałe Państwa Członkowskie, Parlament Europejski i Komisja przestrzegają poufności informacji dostarczonych w związku z przywróceniem i przedłużeniem kontroli granicznej oraz sprawozdaniem sporządzonym na mocy art. 29.

## TYTUŁ IV

**PRZEPISY KOŃCOWE**

## Artykuł 32

**Zmiany w załącznikach**

Zmiany w załącznikach III, IV oraz VIII są dokonywane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

## Artykuł 33

**Komitet**

1. Komisja jest wspomagana przez komitet, zwany dalej „komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8 i pod warunkiem, że środki wykonawcze przyjęte zgodnie z tą procedurą nie zmieniają zasadniczych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

4. Bez uszczerbku dla przyjętych już środków wykonawczych, stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, przewidujących przyjęcie przepisów technicznych i decyzji zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, zawieszają się cztery lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Na wniosek Komisji Parlament Europejski i Rada mogą odnowić te przepisy zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu oraz w tym celu dokonują ich przeglądu przed upływem czteroletniego okresu.

## Artykuł 34

**Zgłoszenia**

1. Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji:

- a) wykaz dokumentów pobytowych;
- b) wykaz ich przejść granicznych;
- c) kwoty referencyjne wymagane do przekroczenia ich granic zewnętrznych, ustalane co roku przez organy krajowe;
- d) wykaz służb krajowych odpowiedzialnych za kontrolę graniczną;
- e) wzory kart wydawanych przez ministerstwa spraw zagranicznych.

2. Komisja udostępnia Państwom Członkowskim i opinii publicznej informacje przekazane zgodnie z ust. 1 poprzez publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C, i za pomocą innych właściwych środków.

## Artykuł 35

**Mały ruch graniczny**

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów Wspólnoty dotyczących małego ruchu granicznego oraz dla obowiązujących umów dwustronnych o małym ruchu granicznym.

## Artykuł 36

**Ceuta i Melilla**

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają specjalnych przepisów mających zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określonych w Deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 73.

## Artykuł 37

**Zgłaszanie informacji przez Państwa Członkowskie**

Nie później niż dnia 26 października 2006 r. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych dotyczących art. 21 lit. c) i d), sankcjach, o których mowa w art. 4 ust. 3, i umowach dwustronnych zawartych zgodnie z art. 17 ust. 1. Kolejne zmiany tych przepisów są zgłaszane w terminie pięciu dni roboczych.

Informacje zgłoszone przez Państwa Członkowskie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.

## Artykuł 38

**Sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III**

Nie później niż dnia 13 października 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania tytułu III.

Komisja zwraca szczególną uwagę na wszelkie utrudnienia wynikające z przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia wnioski mające na celu zlikwidowanie tych utrudnień.

## Artykuł 39

**Przepisy uchylające**

1. Artykuły 2–8 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. uchyla się z mocą od dnia 13 października 2006 r.
2. Z mocą od daty, o której mowa w ust. 1 uchyla się:
  - a) Wspólny podręcznik, łącznie z jego załącznikami;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 marca 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego  
J. BORRELL FONTELLES  
Przewodniczący

W imieniu Rady  
H. WINKLER  
Przewodniczący

- b) decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 26 kwietnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)1, rev 2), 22 grudnia 1994 r. (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) i 20 grudnia 1995 r. (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);
- c) załącznik 7 do Wspólnych instrukcji konsularnych;
- d) rozporządzenie Rady (WE) nr 790/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych przeprowadzania kontroli granicznej i nadzoru <sup>(1)</sup>;
- e) decyzję Rady 2004/581/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. określającą minimalne oznaczenia, które mają być używane na znakach na zewnętrznych przejściach granicznych <sup>(2)</sup>;
- f) decyzję Rady 2004/574/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającą Wspólny podręcznik <sup>(3)</sup>;
- g) rozporządzenie Rady (WE) nr 2133/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie obowiązku właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie systematycznego stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich przy przekraczaniu przez nich zewnętrznych granic Państw Członkowskich oraz zmieniające w związku z tym przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen oraz Wspólny podręcznik <sup>(4)</sup>.

3. Odesłania do skreślonych artykułów i uchylonych instrumentów rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

## Artykuł 40

**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 października 2006 r. Jednakże art. 34 wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 5. Rozporządzenie zmienione decyzją 2004/927/WE(Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 45).

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 119.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 36.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 5.

## ZAŁĄCZNIK I

**Dokumenty uzupełniające do celów weryfikacji spełnienia warunków wjazdu**

Dokumenty uzupełniające, o których mowa w art. 5 ust. 2, mogą obejmować:

- a) w odniesieniu do podróży służbowych:
  - i) zaproszenie od firmy lub instytucji do uczestnictwa w spotkaniach, konferencjach lub wydarzeniach związanych z handlem, przemysłem lub pracą;
  - ii) inne dokumenty potwierdzające istnienie stosunków handlowych lub relacji zawodowych;
  - iii) bilety wstępu na targi i kongresy, w przypadku uczestnictwa w nich;
- b) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celu podjęcia nauki i innych form kształcenia:
  - i) zaświadczenie potwierdzające przyjęcie przez instytucję dydaktyczną w celu uczestnictwa w kursach zawodowych lub teoretycznych w ramach szkolenia podstawowego lub uzupełniającego;
  - ii) legitymacje studenckie lub świadectwa uczestnictwa w kursach;
- c) w odniesieniu do podróży podejmowanych w celach turystycznych lub z powodów osobistych:
  - i) dokumenty uzupełniające dotyczące zakwaterowania:
    - zaproszenie od osoby przyjmującej w razie zatrzymania się u niej,
    - dokument uzupełniający od placówki zapewniającej zakwaterowanie lub inny odpowiedni dokument wskazujący na przewidywane miejsce zakwaterowania;
  - ii) dokumenty uzupełniające dotyczące planu podróży:

potwierdzenie rezerwacji wycieczki zorganizowanej lub inny odpowiedni dokument wskazujący na przewidywane plany podróży;
  - iii) dokumenty uzupełniające dotyczące powrotu:

bilet powrotny lub bilet w obie strony.
- d) w odniesieniu do podróży podejmowanych z powodów politycznych, naukowych, wydarzeń kulturalnych, sportowych lub religijnych lub z innych powodów:

zaproszenia, bilety wstępu, dowód wpisania się na listę uczestników lub programy określające, jeżeli jest to możliwe, nazwę organizacji przyjmującej i długość pobytu lub inny odpowiedni dokument wskazujący na cel wizyty.

---

## ZAŁĄCZNIK II

**Rejestrowanie informacji**

Na wszystkich przejściach granicznych wszelkie informacje służbowe oraz inne szczególnie istotne informacje podlegają rejestracji w formie odręcznej lub elektronicznej. Informacje podlegające rejestracji obejmują w szczególności:

- a) nazwiska funkcjonariusza straży granicznej odpowiedzialnego lokalnie za odprawę graniczną i innych funkcjonariuszy wchodzących w skład każdej zmiany;
  - b) uproszczenie odprawy osób zastosowane zgodnie z art. 8;
  - c) wydanie na granicy dokumentów zastępczych w miejsce paszportów i wiz;
  - d) osoby zatrzymane i zażalenia (przestępstwa i naruszenia administracyjne);
  - e) osoby, którym odmówiono wjazdu zgodnie z art. 13 (podstawa odmowy i obywatelstwo);
  - f) kody bezpieczeństwa stempli wjazdu i wyjazdu, tożsamość funkcjonariuszy straży granicznej, którym przydzielono dany stempel w danym czasie i na danej zmianie, oraz informacje dotyczące utraconych i skradzionych stempli;
  - g) zażalenia osób poddanych odprawie;
  - h) inne szczególnie istotne środki policyjne lub sądowe;
  - i) szczególne zdarzenia.
-



## ZAŁĄCZNIK III

## Wzory znaków oznaczających pasy ruchu na przejściach granicznych

## CZĘŚĆ A



(1)

(1) W przypadku Norwegii i Islandii nie jest wymagany znak graficzny.

**CZĘŚĆ B**

**WSZYSTKIE  
PASZPORTY**

## CZĘŚĆ C



(<sup>1</sup>)



(<sup>1</sup>)



(<sup>1</sup>)

(<sup>1</sup>) W przypadku Norwegii i Islandii nie jest wymagany znak graficzny.

|                                       |  |
|---------------------------------------|--|
| <p><b>WSZYSTKIE<br/>PASZPORTY</b></p> |  <p><b>SAMOCHODY</b></p> |
|---------------------------------------|--|

|                                       |   |
|---------------------------------------|---|
| <p><b>WSZYSTKIE<br/>PASZPORTY</b></p> |  <p><b>AUTOBUSY</b></p> |
|---------------------------------------|---|

|                                       |  |
|---------------------------------------|--|
| <p><b>WSZYSTKIE<br/>PASZPORTY</b></p> |  <p><b>SAMOCHODY<br/>CIĘŻAROWE</b></p> |
|---------------------------------------|--|

## ZAŁĄCZNIK IV

**Stemplowanie**

1. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich są systematycznie stemplowane przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z art. 10. Specyfikacje stempli są określone w decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen SCH/COM-EX (94) 16 rev I i w SCH/Gem-Handb (93) 15 (POUFNE).
2. Kody bezpieczeństwa stosowane na stemplach zmienia się w regularnych odstępach czasu, nieprzekraczających jednego miesiąca.
3. Przy wjeździe i wyjeździe obywateli państw trzecich, objętych obowiązkiem wizowym, stempel zamieszcza się, jeżeli jest to możliwe, w taki sposób, by zakrywał krawędź wizy, nie wpływając jednak na czytelność zapisów na wizie ani zabezpieczeń naklejki wizowej. Jeżeli musi zostać zamieszczonych kilka stempli (na przykład w przypadku wielokrotnej wizy wjazdowej), dokonuje się tego na stronie przeciwnej do strony, na której zamieszczona jest wiza.

Jeżeli strony tej nie można wykorzystać, stempel zamieszcza się na następnej stronie. Nie zamieszcza się stempla na polu przeznaczonym do odczytu maszynowego.

4. Państwa Członkowskie wyznaczają krajowe punkty kontaktowe odpowiedzialne za wymianę informacji na temat kodów bezpieczeństwa stempli wjazdowych i wyjazdowych, używanych na przejściach granicznych, i informują o tym pozostałe Państwa Członkowskie, Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję. Wspomniane punkty kontaktowe uzyskują natychmiastowy dostęp do informacji, dotyczących jednolitych stempli wjazdowych i wyjazdowych stosowanych na granicy zewnętrznej danego Państwa Członkowskiego, a w szczególności do informacji na temat:
  - a) przejścia granicznego, do którego przypisany jest dany stempel;
  - b) tożsamości funkcjonariusza straży granicznej, któremu przydzielony jest w danym czasie dany stempel;
  - c) kodu bezpieczeństwa danego stempla w danym czasie.

Wszelkie zapytania dotyczące jednolitych stempli wjazdowych i wyjazdowych są zgłaszane za pośrednictwem wspomnianych powyżej krajowych punktów kontaktowych.

Krajowe punkty kontaktowe przekazują niezwłocznie pozostałym punktom kontaktowym, Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji informacje na temat zmiany punktów kontaktowych, a także utraconych i skradzionych stempli.

## ZAŁĄCZNIK V

## CZĘŚĆ A

## Procedury odmowy wjazdu na granicy


1. W przypadku odmowy wjazdu właściwy funkcjonariusz straży granicznej:
  - a) wypełnia standardowy formularz odmowy wjazdu przedstawiony w części B. Dany obywatel państwa trzeciego podpisuje formularz, po czym otrzymuje kopię podpisanego formularza. W przypadku odmowy podpisania przez obywatela państwa trzeciego funkcjonariusz straży granicznej wskazuje fakt odmowy na formularzu w polu „uwagi”;
  - b) zamieszcza w paszporcie stempel wjazdowy, unieważniony przekreśleniem na krzyż nieusuwalnym czarnym tuszem, i zapisuje naprzeciw przekreślenia po prawej stronie, również nieusuwalnym tuszem, literę(-y) odpowiadającą(-ce) powodowi (powodom) odmowy wjazdu, których listę zawiera wymieniony wyżej standardowy formularz odmowy wjazdu;
  - c) unieważnia wizę, zamieszczając stempel z napisem „ANULOWANO”, w przypadkach, o których mowa w ust. 2. W takim przypadku optycznie zmienny element wklejki wizowej, element zabezpieczający zwany „efektem ukrytego obrazu” oraz napis „wiza” zostają zniszczone przez przekreślenie, tak aby uniemożliwić ich późniejsze nieuprawnione wykorzystanie. Funkcjonariusz straży granicznej niezwłocznie informuje swoje organy centralne o tej decyzji;
  - d) odnotowuje każdą odmowę wjazdu w rejestrze lub w wykazie, podając tożsamość i obywatelstwo danego obywatela państwa trzeciego, dane dotyczące dokumentu uprawniającego obywatela państwa trzeciego do przekroczenia granicy oraz powód i datę odmowy wjazdu.
2. Wiza zostaje unieważniona w następujących przypadkach:
  - a) jeżeli wobec posiadacza wizen dokonano wpisu w SIS do celów odmowy wyjazdu, chyba że posiada on wizę lub wizę ponownego wjazdu wydaną przez jedno z Państw Członkowskich i chce wjechać w celach tranzytu po to, aby dotrzeć na terytorium Państwa Członkowskiego, które wystawiło dokument;
  - b) jeżeli istnieją poważne podstawy do uznania, że wiza została uzyskana w drodze oszustwa.

Jednak nieprzedstawienie na granicy przez obywatela państwa trzeciego jednego lub więcej dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 5 ust. 2, nie prowadzi automatycznie do podjęcia decyzji o unieważnieniu wizeny.
3. Jeżeli obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, przybył na granicę, korzystając z usług przewoźnika, miejscowy organ właściwy:
  - a) nakazuje przewoźnikowi nadzór nad obywatelem państwa trzeciego i przewiezienie go niezwłocznie do państwa trzeciego, z którego przybył, do państwa trzeciego, które wydało dokument uprawniający go do przekroczenia granicy lub do jakiegokolwiek innego państwa trzeciego, w którym ma on zagwarantowane przyjęcie lub do znalezienia środków dalszego przewozu zgodnie z art. 26 Konwencji z Schengen i dyrektywą Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającą postanowienia art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r <sup>(1)</sup>;
  - b) w oczekiwaniu na dalszy przewóz, podejmuje odpowiednie środki zgodnie z prawem krajowym i z uwzględnieniem okoliczności lokalnych, w celu uniemożliwienia obywatelom państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, nielegalnego wjazdu.
4. W przypadku istnienia podstaw zarówno do odmowy wjazdu obywatelowi państwa trzeciego, jak i do jego aresztowania, funkcjonariusz straży granicznej kontaktuje się z organami właściwymi w zakresie decyzji w sprawie działań, jakie mają być podjęte zgodnie z prawem krajowym.

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 187 z 10.7.2001, str. 45.

## CZĘŚĆ B

## Standardowy formularz odmowy wjazdu na granicy

|   |   |            |
|---|---|------------|
| Nazwa państwa<br>Znak graficzny państwa (Nazwa urzędu)<br>_____   |  | (1)        |
| <b>ODMOWA WJAZDU NA GRANICY</b>   |   |            |
| W dniu _____ o godz. _____ na przejściu granicznym _____  |   |            |
| My, niżej podpisani, _____ mamy przed sobą:   |   |            |
| Nazwisko _____  | Imię _____  |            |
| Data urodzenia _____  | Miejsce urodzenia _____   | Płeć _____ |
| Obywatelstwo _____  | Adres zamieszkania _____  |            |
| Typ dokumentu tożsamości _____ numer _____  |   |            |
| wydany w _____ w dniu _____   |   |            |
| Wiza numer _____ typu _____ wydana przez _____  |   |            |
| ważna od _____ do _____   |   |            |
| na okres _____ dni z następujących powodów: _____   |   |            |
| przybywającego(-ca) z _____ środkiem transportu _____ (wskazać wykorzystywany środek transportu, np. numer lotu), który(-a) zostaje niniejszym poinformowany(-a), że odmawia się mu (jej) wjazdu do kraju na mocy (wskazać odniesienie do obowiązującego prawa krajowego), z następujących powodów:   |   |            |
| <input type="checkbox"/> A) nie posiada ważnego dokumentu/ważnych dokumentów podróży;   |   |            |
| <input type="checkbox"/> B) posiada sfałszowany/podrobiony/przerobiony dokument podróży   |   |            |
| <input type="checkbox"/> C) nie posiada ważnej wizy lub dokumentu pobytowego  |   |            |
| <input type="checkbox"/> D) posiada sfałszowaną/podrobioną/przerobioną wizę lub dokument pobytowy   |   |            |
| <input type="checkbox"/> E) nie posiada odpowiedniej dokumentacji uzasadniającej cel i warunki pobytu.<br>Niżej wymieniony dokument/dokumenty nie został /nie zostały przedstawione: _____  |   |            |
| <input type="checkbox"/> F) przebywał(-a) już przez trzy miesiące w okresie sześciomiesięcznym na terytorium Państw Członkowskich Unii Europejskiej   |   |            |
| <input type="checkbox"/> G) nie posiada wystarczających środków utrzymania w odniesieniu do okresu i formy pobytu lub środków na powrót do państwa pochodzenia lub tranzytu   |   |            |
| <input type="checkbox"/> H) jest osobą, wobec której dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu  |   |            |
| <input type="checkbox"/> w SIS  |   |            |
| <input type="checkbox"/> w rejestrze krajowym;  |   |            |
| <input type="checkbox"/> I) jest uważany(-a) za stanowiącego(-ca) zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych jednego lub więcej Państw Członkowskich Unii Europejskiej (każde Państwo ma obowiązek wskazania odniesienia do prawa krajowego dotyczącego takich przypadków odmowy wjazdu). |   |            |
| Uwagi   |   |            |
| Osobie zainteresowanej przysługuje prawo do odwołania się od niniejszej decyzji o odmowie wjazdu zgodnie z prawem krajowym. Osoba zainteresowana otrzymuje kopię niniejszego dokumentu (każde Państwo ma obowiązek wskazać odniesienia do prawa krajowego i procedur dotyczących prawa do odwołania).   |   |            |
| Osoba zainteresowana  | Funkcjonariusz odpowiedzialny za odprawę  |            |

(1) W przypadku Norwegii i Islandii nie jest wymagany znak graficzny.

## ZAŁĄCZNIK VI

**Szczegółowe zasady dla różnych rodzajów granic i różnych środków transportu wykorzystywanych do przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich****1. Granice lądowe****1.1. Odprawa w ruchu drogowym**

1.1.1. W celu zapewnienia skutecznej odprawy osób, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa i płynności ruchu drogowego, ruchem na przejściach granicznych zarządza się w odpowiedni sposób. W niezbędnych przypadkach Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne w sprawie utworzenia odrębnych kanałów ruchu i w sprawie blokowania ruchu. Informują o nich Komisję zgodnie z art. 37.

1.1.2. Na granicach lądowych Państwa Członkowskie mogą, jeżeli uznają to za wskazane i jeżeli pozwalają na to okoliczności, utworzyć lub wykorzystywać odrębne pasy ruchu na określonych przejściach granicznych, zgodnie z art. 9.

Właściwe organy Państw Członkowskich mogą w każdym momencie zrezygnować z odrębnych pasów ruchu, w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności lub jeżeli wymagają tego warunki ruchu i infrastruktury.

Państwa Członkowskie mogą współpracować z państwami sąsiadującymi w celu utworzenia odrębnych pasów ruchu na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych.

1.1.3. Co do zasady, osoby podróżujące pojazdami mogą pozostawać wewnątrz pojazdu podczas odprawy. Jednakże jeżeli wymagają tego okoliczności, osoby mogą zostać poproszone o opuszczenie pojazdu. Odprawy szczegółowej dokonuje się, jeżeli pozwalają na to okoliczności miejscowe, w miejscach przewidzianych do tego celu. Ze względów bezpieczeństwa personelu odprawy dokonuje, jeżeli jest to możliwe, dwóch funkcjonariuszy straży granicznej.

**1.2. Odprawa w ruchu kolejowym**

1.2.1. Odprawa dokonywana jest zarówno w odniesieniu do pasażerów, jak i pracowników kolei w pociągach przekraczających granice zewnętrzne, w tym w pociągach towarowych i w pustych składach. Odprawa ta dokonywana jest w jeden z dwóch następujących sposobów:

- na peronie, na pierwszej stacji przyjazdu lub odjazdu na terytorium danego Państwa Członkowskiego,
- w pociągu, podczas przejazdu.

Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne w sprawie sposobów dokonywania tej odprawy. Informują o nich Komisję zgodnie z art. 37.

1.2.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1.2.1. i w celu zwiększenia płynności ruchu szybkich pociągów pasażerskich Państwa Członkowskie, położone bezpośrednio na trasie przejazdu tych pociągów wyjeżdżających z państw trzecich, mogą również zdecydować, na mocy wspólnego porozumienia z zainteresowanymi państwami trzecimi, o dokonywaniu odprawy osób w pociągach wyjeżdżających z państw trzecich w jeden z następujących sposobów:

- na stacjach w państwie trzecim, na których osoby wsiadają do pociągu,
- na stacjach na terytorium Państw Członkowskich, na których osoby wysiadają,
- w pociągu podczas przejazdu pomiędzy stacjami na terytorium Państw Członkowskich, pod warunkiem że osoby te przebywały w pociągu na poprzedniej stacji(-ach).

1.2.3. W odniesieniu do szybkich pociągów z państw trzecich, zatrzymujących się kilkakrotnie na terytorium Państw Członkowskich, jeśli przewoźnik kolejowy ma możliwość przyjęcia pasażerów do pociągu wyłącznie w celu odbycia pozostałej części podróży na terytorium Państw Członkowskich, pasażerowie tacy są poddawani odprawie wjazdowej w pociągu albo na stacji docelowej, z wyjątkiem przypadków, w których dokonano odprawy zgodnie z pkt 1.2.1 lub 1.2.2 tiret pierwsze.



Osoby zamierzające podróżować pociągiem wyłącznie w celu odbycia pozostałej części podróży na terytorium Państw Członkowskich są wyraźnie informowane przed odjazdem pociągu, że zostaną poddane odprawie wjazdowej w trakcie podróży lub na stacji docelowej.

- 1.2.4. W przypadku odbywania podróży w kierunku przeciwnym osoby znajdujące się w pociągu są poddawane odprawie wjazdowej na podobnych zasadach.
- 1.2.5. Funkcjonariusz straży granicznej może nakazać kontrolę wnętrza wagonu, w razie konieczności z pomocą inspektora kolejowego, w celu zapewnienia, że nie zostały tam ukryte osoby lub przedmioty podlegające odprawie granicznej.
- 1.2.6. W przypadkach gdy istnieją podstawy do uznania, że w pociągu ukrywają się osoby poszukiwane lub podejrzewane o popełnienie przestępstwa lub obywatele państw trzecich zamierzający wjechać nielegalnie, funkcjonariusz straży granicznej, jeżeli nie może działać zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, powiadamia Państwa Członkowskie, w kierunku lub na terytorium których porusza się pociąg.

## 2. Granice powietrzne

### 2.1. Procedury odprawy na lotniskach międzynarodowych

2.1.1. Właściwe organy Państw Członkowskich zapewniają podjęcie przez administratora portu lotniczego wymaganych środków w celu zapewnienia fizycznego oddzielenia pasażerów z lotów wewnętrznych od pasażerów z innych lotów. W tym celu we wszystkich międzynarodowych portach lotniczych zapewnia się odpowiednią infrastrukturę.

2.1.2. Miejsce odprawy granicznej określa się zgodnie z następującą procedurą:

- a) pasażerowie lotów z państw trzecich przesiadający się na lot wewnętrzny zostają poddani odprawie wjazdowej w porcie lotniczym, do którego przylatuje samolot z państwa trzeciego. Pasażerowie lotów wewnętrznych przesiadający się na lot do państwa trzeciego (pasażerowie transferowi) zostają poddani odprawie wjazdowej w porcie lotniczym, z którego odlatuje ten samolot;
- b) w przypadku lotów z lub do państw trzecich, bez pasażerów transferowych lub lotów z więcej niż jednym międzylądowaniem na lotniskach Państw Członkowskich, w trakcie których nie dochodzi do zmiany samolotu:
  - i) pasażerowie lotów z lub do państw trzecich, bez uprzedniego lub późniejszego transferu na terytorium Państw Członkowskich, zostają poddani odprawie wjazdowej w porcie lotniczym przylotu oraz odprawie wjazdowej w porcie lotniczym odlotu;
  - ii) pasażerowie lotów z lub do państw trzecich z więcej niż jednym międzylądowaniem na terytorium Państw Członkowskich bez zmiany samolotu (pasażerowie tranzytowi) i pod warunkiem że pasażerowie ci nie mogą wejść na pokład samolotu na etap podróży odbywający się na terytorium Państw Członkowskich, są poddawani odprawie wjazdowej w porcie lotniczym przylotu oraz odprawie wjazdowej w porcie lotniczym odlotu;
  - iii) w przypadku gdy linia lotnicza może, w odniesieniu do lotów z państw trzecich z więcej niż jednym międzylądowaniem na terytorium Państw Członkowskich, przyjąć na pokład pasażerów jedynie na pozostały etap podróży odbywający się wewnątrz tego terytorium, pasażerowie zostają poddani odprawie wjazdowej w porcie lotniczym odlotu oraz odprawie wjazdowej w porcie lotniczym przylotu.

Odprawa pasażerów, którzy podczas takich międzylądowań znajdują się już na pokładzie samolotu i nie weszli na pokład na terytorium Państw Członkowskich, odbywa się zgodnie z lit. b) pkt ii). Odwrotną procedurę stosuje się do kategorii lotów, w przypadku których krajem przeznaczenia jest państwo trzecie.

2.1.3. Odprawy granicznej zwykle nie dokonuje się na pokładzie samolotu lub w bramce (*gate*), chyba że jest to uzasadnione na podstawie oceny zagrożenia bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji. W celu zagwarantowania, że na lotniskach pełniących rolę przejść granicznych osoby mogą zostać poddane odprawie zgodnie z zasadami określonymi w art. 6–13, Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie przez władze lotniska odpowiednich środków w celu skierowania ruchu pasażerów do pomieszczeń przewidzianych dla odprawy.

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie przez administratora portu lotniczego niezbędnych środków w celu uniemożliwienia osobom nieupoważnionym wejścia do obszarów zastrzeżonych, na przykład obszaru tranzytowego, i ich opuszczenia. W normalnych warunkach odprawy nie dokonuje się w obszarze tranzytowym, chyba że jest to uzasadnione na podstawie oceny zagrożenia bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji; w szczególności odprawie w tym obszarze mogą podlegać osoby zobowiązane do posiadania lotniskowej wizy tranzytowej w celu sprawdzenia, czy posiadają one taką wizę.

2.1.4. Jeżeli w przypadku działania siły wyższej, nieuchronnego zagrożenia lub na polecenie władz samolot odbywający lot z państwa trzeciego musi lądować na terenie lądowania niebędącym przejściem granicznym, samolot taki może kontynuować swój lot jedynie po uzyskaniu zezwolenia od straży granicznej oraz od organów celných. Ta sama zasada stosowana jest, w przypadku gdy samolot odbywający lot z państwa trzeciego ląduje bez zezwolenia. W każdym przypadku do odprawy pasażerów tych samolotów stosuje się art. 6–13.

## 2.2. *Procedury odprawy na lądowiskach*

2.2.1. Zapewnione zostaje poddanie odprawie osób, zgodnie z zasadami określonymi w art. 6–13, także na lotniskach nieposiadających statusu międzynarodowych portów lotniczych na mocy odpowiednich przepisów krajowych („lądowiska”), ale przez które mogą prowadzić trasy lotów z lub do państw trzecich.

2.2.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 2.1.1, w przypadku lądowisk nie istnieje konieczność dokonywania odpowiednich ustaleń w celu zapewnienia fizycznego oddzielenia pasażerów z lotów wewnętrznych od pasażerów innych lotów, bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego<sup>(1)</sup>. Ponadto przy niewielkim natężeniu ruchu ciągła obecność straży granicznej nie jest konieczna, pod warunkiem istnienia gwarancji, że niezbędny personel może zostać rozmieszczony w odpowiednim czasie.

2.2.3. W sytuacjach, kiedy straż graniczna nie jest ciągle obecna na lądowisku, kierownik takiego lądowiska powiadamia odpowiednio straż graniczną o przylotach i odlotach samolotów z lub do państw trzecich.

## 2.3. *Odprawa osób w lotach prywatnych*

2.3.1. W przypadku lotów prywatnych z lub do państw trzecich kapitan przekazuje przed startem straży granicznej docelowego Państwa Członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, Państwa Członkowskiego pierwszego wjazdu, ogólne oświadczenie zawierające między innymi plan lotu, zgodnie z załącznikiem 2 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz informację dotyczącą tożsamości pasażerów.

2.3.2. W przypadku gdy lot prywatny z państwa trzeciego zmierzający do Państwa Członkowskiego odbywa międzylądowanie na terytorium innych Państw Członkowskich, właściwe organy Państwa Członkowskiego wjazdu dokonują odprawy granicznej i zamieszczają stempel wjazdowy na ogólnym oświadczeniu, o którym mowa w pkt 2.3.1.

2.3.3. W przypadku gdy zachodzą wątpliwości, czy lot odbywa się wyłącznie z lub zmierza wyłącznie w kierunku terytorium Państw Członkowskich bez międzylądowania na terytorium państwa trzeciego, właściwe organy dokonują odprawy osób na lotniskach i lądowiskach zgodnie z pkt 2.1–2.2.

2.3.4. Uregulowania w zakresie przylotu i odlotu szybowców, mikrołotów, helikopterów, małych samolotów zdolnych do odbywania lotów jedynie na krótkie dystanse oraz sterowców są określone przez prawo krajowe oraz, w stosownych przypadkach, przez umowy dwustronne.

## 3. **Granice morskie**

### 3.1. *Ogólne procedury odprawy w ruchu morskim*

3.1.1. Odprawy statków dokonuje się w porcie wejścia lub wyjścia, na pokładzie statku lub na terenie przewidzianym w tym celu, znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie statku. Jednakże, zgodnie z porozumieniami zawartymi w tej sprawie, odprawy można dokonywać również podczas podróży lub, przy wejściu lub wyjściu statku, na terytorium państwa trzeciego.

Celem odprawy jest zapewnienie, że zarówno załoga, jak i pasażerowie spełniają warunki określone w art. 5, bez uszczerbku dla art. 19 ust. 1 lit. c).

3.1.2. Kapitan statku lub, w razie nieobecności kapitana, osoba lub firma reprezentująca armatora we wszystkich sprawach związanych z obowiązkami armatora w zakresie wyposażenia statku („agent armatora”) sporządza niezwłocznie w dwóch egzemplarzach listę członków załogi i pasażerów. Najpóźniej po wejściu do portu przekazuje on tę listę (te listy) straży granicznej. Jeżeli z powodu siły wyższej listy lub list nie można przekazać straży granicznej, kopia zostanie przesłana do właściwej placówki granicznej lub władz portowych, które są zobowiązane zapewnić niezwłoczne przekazanie takiej listy straży granicznej.

3.1.3. Jeden egzemplarz tych dwóch list odpowiednio podpisanych przez straż graniczną zwraca się kapitanowi statku, który okazuje ją na żądanie podczas pobytu w porcie.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 355 z 30.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 849/2004 (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 1).

- 3.1.4. Kapitan statku lub, w razie nieobecności kapitana, agent armatora niezwłocznie zgłasza wszelkie zmiany w składzie osobowym załogi lub w liczbie pasażerów.

Ponadto kapitan niezwłocznie powiadamia właściwe organy, w miarę możliwości nawet przed wejściem statku do portu, o obecności na pokładzie pasażerów podróżujących bez biletu. Kapitan statku ponosi jednak nadal odpowiedzialność za tych pasażerów.

- 3.1.5. Kapitan statku powiadamia straż graniczną o wyjściu statku we właściwym czasie i zgodnie z zasadami obowiązującymi w danym porcie; w przypadku braku możliwości ich powiadomienia kapitan powiadamia odpowiednie władze portowe. Drugi egzemplarz uprzednio wypełnionej i podpisanej listy (list) zwraca się straży granicznej lub władzom portowym.

### 3.2. Szczegółowe procedury odprawy dla określonych typów żeglugi morskiej

#### Statki wycieczkowe

- 3.2.1. Kapitan statku wycieczkowego lub, w razie nieobecności kapitana, agent armatora przekazuje odpowiedniej jednostce straży granicznej trasę i program rejsu co najmniej 24 godziny przed wyjściem z portu oraz przed wejściem do każdego z portów na terytorium Państw Członkowskich.

- 3.2.2. Jeżeli trasa rejsu obejmuje wyłącznie porty znajdujące się na terytorium Państw Członkowskich, na zasadzie odstępowania od art. 4 i 7 nie dokonuje się odprawy granicznej, zaś statek wycieczkowy może wchodzić do portów, które nie są przejściami granicznymi.

Mimo to, na podstawie oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji, załoga i pasażerowie takich statków mogą zostać poddani odprawie.

- 3.2.3. Jeżeli trasa rejsu obejmuje zarówno porty znajdujące się na terytorium Państw Członkowskich, jak i porty znajdujące się na terytorium państw trzecich, na zasadzie odstępowania od art. 7 odprawy granicznej dokonuje się w następujący sposób:

- a) w przypadku gdy statek wycieczkowy przychodzi z portu znajdującego się na terytorium państwa trzeciego i po raz pierwszy wchodzi do portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego, załoga i pasażerowie zostają poddani odprawie wjazdowej na podstawie list osobowych członków załogi i pasażerów, o których mowa w pkt 3.2.4.

Pasażerowie schodzący na ląd podlegają odprawie wjazdowej zgodnie z art. 7, chyba że ocena zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji wykaże, że nie ma potrzeby dokonywania takiej odprawy;

- b) w przypadku gdy statek wycieczkowy przychodzi z portu znajdującego się na terytorium państwa trzeciego i wchodzi po raz kolejny do portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego, załoga i pasażerowie zostają poddani odprawie wjazdowej na podstawie list osobowych członków załogi i pasażerów, o których mowa w pkt 3.2.4, w zakresie zmian, jakich dokonano na tych listach od momentu wejścia statku rejsowego do poprzedniego portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego.

Pasażerowie schodzący na ląd podlegają odprawie wjazdowej zgodnie z art. 7, chyba że ocena zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji wykaże, że nie ma potrzeby dokonywania takiej odprawy;

- c) w przypadku gdy statek wycieczkowy przychodzi z portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego i wchodzi do takiego portu, pasażerowie schodzący na ląd podlegają odprawie wjazdowej zgodnie z art. 7, jeżeli wymóg dokonania takiej odprawy wynika z oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji;

- d) w przypadku gdy statek wycieczkowy wychodzi z portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego i kieruje się do portu znajdującego się na terytorium państwa trzeciego, załoga i pasażerowie podlegają odprawie wjazdowej na podstawie list osobowych członków załogi i pasażerów.

W przypadkach, w których wymóg dokonania takiej odprawy wynika z oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej migracji, pasażerowie wchodzący na pokład podlegają odprawie wjazdowej zgodnie z art. 7;

- e) w przypadku gdy statek wycieczkowy wychodzi z portu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego i kieruje się do takiego portu, nie dokonuje się odprawy wyjazdowej.

Mimo to, na podstawie oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ryzyka nielegalnej imigracji, załoga i pasażerowie takich statków mogą podlegać odprawie.

3.2.4. Listy osobowe członków załogi i pasażerów zawierają:

- a) imię i nazwisko;
- b) datę urodzenia;
- c) obywatelstwo;
- d) numer i rodzaj dokumentu podróży oraz, w stosownych przypadkach, numer wizy.

Kapitan statku wycieczkowego lub, w razie nieobecności kapitana, agent armatora przekazuje odpowiedniej jednostce straży granicznej listy osobowe co najmniej na 24 godziny przed wejściem do każdego z portów na terytorium Państw Członkowskich lub, w przypadku gdy podróż do tego portu trwa krócej niż 24 godziny, natychmiast po zakończeniu zaokrętowania w porcie poprzednim.

Lista osobowa jest stemplowana w pierwszym porcie wejścia na terytorium Państwa Członkowskiego oraz za każdym razem w przypadku późniejszych jej zmian. Lista osobowa jest uwzględniana przy ocenie ryzyka, o której mowa w pkt 3.2.3.

#### Żegluga rekreacyjna

- 3.2.5. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 7, osoby przebywające na pokładzie pływających jednostek rekreacyjnych przyplwających z lub kierujących się do portu znajdującego się w Państwie Członkowskim nie podlegają odprawie granicznej i mogą wchodzić do portu, który nie jest przejściem granicznym.

Jednak jeżeli wynika to z oceny ryzyka nielegalnej imigracji, a w szczególności w przypadku gdy linia brzegowa państwa trzeciego znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terytorium danego Państwa Członkowskiego, dokonuje się odprawy osób lub przeszukania pływającej jednostki rekreacyjnej.

- 3.2.6. Na zasadzie odstępstwa od art. 4, pływająca jednostka rekreacyjna przyplwająca z państwa trzeciego może wyjątkowo wejść do portu niebędącego przejściem granicznym. W takich przypadkach osoby przebywające na pokładzie zgłaszają się do władz portowych w celu otrzymania zezwolenia na wejście do portu. Władze portowe kontaktują się z władzami najbliższego portu będącego przejściem granicznym w celu zgłoszenia przyplłynięcia. Oświadczenie dotyczące pasażerów składa się poprzez przedstawienie listy osób przebywających na pokładzie władzom portowym. Lista ta udostępniana jest straży granicznej najpóźniej w chwili przyplłynięcia.

Podobnie jeżeli z powodu działania siły wyższej pływająca jednostka rekreacyjna przyplwająca z państwa trzeciego zmuszona jest do dokowania w porcie innym niż przejście graniczne, władze portowe kontaktują się z władzami najbliższego portu będącego przejściem granicznym w celu zgłoszenia obecności statku.

- 3.2.7. Podczas takiej odprawy przedkłada się dokument zawierający wszystkie dane techniczne statku oraz nazwiska osób przebywających na pokładzie. Kopia takiego dokumentu przekazywana jest władzom w portach wejścia i wyjścia. Przez cały czas pozostawania statku na wodach terytorialnych jednego z Państw Członkowskich kopia takiej listy znajduje się w dokumentacji statku.

#### Rybołówstwo przybrzeżne

- 3.2.8. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 7, załogi statków rybołówstwa przybrzeżnego, powracające codziennie lub w ciągu 36 godzin do portu rejestracji lub do innego portu znajdującego się na terytorium Państw Członkowskich bez dokowania w porcie znajdującym się na terytorium państwa trzeciego, nie podlegają systematycznej odprawie. Niemniej jednak w celu ustalenia częstotliwości odpraw brana jest pod uwagę ocena ryzyka nielegalnej imigracji, w szczególności w przypadku gdy linia brzegowa państwa trzeciego znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terytorium danego Państwa Członkowskiego. Odprawy osób lub przeszukania statku dokonuje się stosownie do poziomu takiego ryzyka.

- 3.2.9. Załogi statków rybołówstwa przybrzeżnego, które nie są zarejestrowane w porcie znajdującym się na terytorium Państwa Członkowskiego, są odprawiane zgodnie z przepisami dotyczącymi marynarzy.

Kapitan statku zawiadamia właściwe organy o wszelkich zmianach w składzie załogi oraz o obecności pasażerów.

### Połączenia promowe

3.2.10. Dokonuje się odprawy osób korzystających z połączeń promowych z portami znajdującymi się w państwach trzecich. Stosuje się następujące zasady:

- a) o ile to możliwe, Państwa Członkowskie zapewniają odrębne pasy ruchu zgodnie z art. 9;
- b) pasażerowi piesi podlegają odprawie indywidualnej;
- c) odprawy pasażerów pojazdów dokonuje się, kiedy znajdują się oni przy pojeździe;
- d) pasażerów promu podróżujących autokarem uważa się za pasażerów pieszych. W celu odprawy pasażerowie ci opuszczają autokar;
- e) odprawy kierowców pojazdów ciężarowych i wszystkich towarzyszących im osób dokonuje się, kiedy znajdują się oni przy pojeździe. Odprawa ta powinna z zasady być organizowana oddzielnie od odprawy innych pasażerów;
- f) w celu zapewnienia szybkiego dokonywania odprawy zapewnia się odpowiednią liczbę bramek;
- g) w szczególności w celu wykrycia nielegalnych imigrantów środki transportu używane przez pasażerów poddawane są przynajmniej wyrywkowej kontroli, a w stosownych przypadkach sprawdza się również ładunek i inne przedmioty umieszczone w środkach transportu;
- h) w stosunku do członków załogi promów postępuje się w taki sam sposób, jak w stosunku do członków załóg statków handlowych.

### 4. Żegluga śródlądowa

- 4.1. „Żegluga śródlądowa obejmująca przekraczanie granicy zewnętrznej” obejmuje wykorzystywanie w celach zarobkowych lub rekreacyjnych wszystkich typów łodzi i jednostek pływających po rzekach, kanałach i jeziorach.
  - 4.2. W odniesieniu do łodzi wykorzystywanych do celów zarobkowych przebywający na pokładzie kapitan i osoby zatrudnione, których nazwiska znajdują się na liście członków załogi, oraz członkowie rodzin tych osób mieszkający na pokładzie uważani są za członków załogi lub ich odpowiedników.
  - 4.3. Do odprawy w żegludze śródlądowej stosuje się odpowiednio właściwe przepisy pkt 3.1–3.2.
-

## ZAŁĄCZNIK VII

**Szczególne zasady dotyczące określonych kategorii osób****1. Szefowie państw**

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 oraz art. 7–13, głowy państw i członkowie ich delegacji, których przyjazd i wyjazd został oficjalnie zapowiedziany straży granicznej drogą dyplomatyczną, nie mogą podlegać odprawie granicznej.

**2. Piloci samolotów i inni członkowie załogi**

2.1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5, posiadacze licencji pilota lub certyfikatów członka załogi określonych w załączniku 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r., w trakcie wykonywania swoich obowiązków i na podstawie tych dokumentów mogą:

- a) wchodzić na pokład i schodzić na ląd w porcie lotniczym międzylądowania lub w porcie lotniczym przylotu znajdującym się na terytorium Państwa Członkowskiego;
- b) wchodzić na teren gminy portu lotniczego międzylądowania lub portu lotniczego przylotu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego;
- c) udawać się, korzystając z dowolnego środka transportu, do portu lotniczego znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego w celu wejścia na pokład samolotu odlatującego z tego właśnie portu lotniczego.

W pozostałych przypadkach spełniane są wymagania zawarte w art. 5 ust. 1.

2.2. Do odprawy członków załogi samolotu stosuje się art. 6–13. W miarę możliwości załogom samolotów zapewnia się pierwszeństwo odprawy. Są one odprawiane przed pasażerami albo w specjalnie wydzielonych do tego celu miejscach. Na zasadzie odstępstwa od art. 7, załogi znane personelowi odpowiedzialnemu za kontrole graniczne, wykonującemu swoje obowiązki, mogą podlegać jedynie wyrywkowej kontroli.

**3. Marynarze**

3.1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 7, Państwa Członkowskie mogą upoważnić marynarzy posiadających dokument tożsamości marynarza wydany zgodnie z konwencją genewską z dnia 19 czerwca 2003 r. (nr 185), konwencją londyńską z dnia 9 kwietnia 1965 r. oraz właściwym prawem krajowym do wejścia na terytorium Państwa Członkowskiego poprzez zejście na ląd w celu pobytu na terenie portu, do którego przybijają ich statki lub na terenie przyległych gmin bez zgłaszania się na przejściu granicznym, pod warunkiem że nazwisko ich widnieje na liście członków załogi statku, do którego należą, która została uprzednio przedłożona właściwym organom do kontroli.

Jednak zgodnie z oceną zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego i ryzyka nielegalnej imigracji marynarze podlegają zgodnie z art. 7 odprawie dokonywanej przez straż graniczną przed ich zejściem na ląd.

Jeżeli marynarz stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego, można nie udzielić mu zezwolenia na zejście na ląd.

3.2. Marynarze zamierzający przebywać poza obszarem gmin przylegających do portów spełniają warunki wjazdu na terytorium Państw Członkowskich określone w art. 5 ust. 1.

**4. Posiadacze paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych oraz członkowie organizacji międzynarodowych**

4.1. Z uwagi na posiadane przez nich specjalne przywileje i immunitety, posiadacze paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych, wydanych przez państwa trzecie lub ich rządy uznane przez Państwa Członkowskie, oraz posiadacze dokumentów wydanych przez organizacje międzynarodowe wymienione w pkt 4.4, podróżujący w ramach wykonywania swoich obowiązków, mogą uzyskać pierwszeństwo w stosunku do innych podróżnych na przejściach granicznych, nawet jeżeli w stosownych przypadkach są oni w dalszym ciągu objęci obowiązkiem wizowym.

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. c), osoby posiadające tego typu dokumenty nie mają obowiązku udowadniania, że posiadają wystarczające środki utrzymania.

- 4.2. Jeżeli osoba zgłaszająca się na granicy zewnętrznej powołuje się na przywileje, immunitety i zwolnienia, straż graniczna może zażądać od takiej osoby przedstawienia dowodu swojego statusu poprzez okazanie odpowiednich dokumentów, w szczególności świadectw wydanych przez państwo akredytujące lub paszportu dyplomatycznego, lub w inny sposób. W przypadku wątpliwości straż graniczna może, w razie pilnej potrzeby, zwrócić się bezpośrednio do ministerstwa spraw zagranicznych.
- 4.3. Akredytowani członkowie misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz ich rodziny mogą wjeżdżać na terytorium Państw Członkowskich za okazaniem karty, o której mowa w art. 19 ust. 2, i dokumentu uprawniającego ich do przekraczania granicy. Ponadto na zasadzie odstępstwa od art. 13, straż graniczna nie może odmówić posiadaczom paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych wjazdu na terytorium Państwa Członkowskiego bez uprzedniego skonsultowania się z odpowiednimi organami krajowymi. Postanowienie to stosuje się również w przypadku dokonania wobec takich osób wpisu w SIS.
- 4.4. Dokumenty wydane przez organizacje międzynarodowe do celów określonych w pkt 4.1 obejmują w szczególności:
- *laissez-passer* Organizacji Narodów Zjednoczonych wydawane personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i agencjom podległym na mocy Konwencji o przywilejach i immunitetach wyspecjalizowanych agencji przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 21 listopada 1947 r. w Nowym Jorku,
  - *laissez-passer* Wspólnoty Europejskiej (WE),
  - *laissez-passer* Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom),
  - legitymacje wydane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy,
  - dokumenty wydane zgodnie z art. III ust. 2 Umowy między Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych (wojskowy dokument tożsamości, któremu towarzyszy rozkaz podróży, polecenie podróży lub indywidualne lub grupowe polecenie służbowe), a także dokumenty wydane w ramach Partnerstwa dla pokoju.

## 5. Pracownicy transgraniczni

- 5.1. Procedury odprawy pracowników transgranicznych podlegają ogólnym zasadom kontroli granicznej, w szczególności art. 7 i 13.
- 5.2. Na zasadzie odstępstwa od art. 7, pracownicy transgraniczni, którzy są dobrze znani straży granicznej ze względu na częste przekraczanie granicy na tym samym przejściu granicznym i w stosunku do których wstępne sprawdzenie nie wykazało dokonania wobec nich wpisu w SIS lub krajowej bazie danych, podlegają jedynie wrywkowej kontroli w celu sprawdzenia posiadania ważnego dokumentu uprawniającego ich do przekroczenia granicy oraz spełnienia warunków wjazdu. Ta grupa osób jest od czasu do czasu poddawana szczegółowej odprawie, bez ostrzeżenia i w nieregularnych odstępach czasu.
- 5.3. Przepisy pkt 5.2 mogą zostać rozciągnięte na inne kategorie osób regularnie przekraczających granicę.

## 6. Małoletni

- 6.1. Straż graniczna zwraca szczególną uwagę na małych, niezależnie od tego, czy podróżują pod opieką, czy samotnie. Małoletni przekraczający granicę zewnętrzną podlegają takiej samej odprawie wjazdowej i wyjazdowej, jak osoby dorosłe, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.
- 6.2. W przypadku małych podróżujących pod opieką straż graniczna sprawdza, czy osoby towarzyszące małym sprawują nad nimi opiekę rodzicielską, w szczególności jeżeli małym towarzyszy tylko jedna osoba dorosła i istnieją poważne podstawy do podejrzeń, że mogli oni zostać bezprawnie zabrani spod opieki osoby sprawującej (osób sprawujących) nad nimi prawną opiekę rodzicielską. W tym ostatnim przypadku straż graniczna prowadzi dalsze dochodzenie w celu sprawdzenia, czy podane informacje nie są niespójne lub sprzeczne.
- 6.3. W przypadku małych podróżujących samotnie straż graniczna upewnia się, za pomocą szczegółowej kontroli dokumentów podróży i dokumentów uzupełniających, że małe nie opuszczają terytorium państwa wbrew woli osoby sprawującej (osób sprawujących) nad nimi opiekę rodzicielską.

## ZAŁĄCZNIK VIII

Nazwa państwa

Znak graficzny państwa ..... (Nazwa urzędu)



(1)

ZATWIERDZENIE DOWODÓW SPEŁNIENIA WARUNKÓW DOTYCZĄCYCH CZASU TRWANIA POBYTU KRÓTKOTERMINOWEGO, W PRZYPADKACH GDY W DOKUMENCIE PODRÓŻY NIE ZAMIESZCZONO STEMLA WJAZDU

W dniu \_\_\_\_\_ o (godz.) \_\_\_\_\_ w (miejsce) \_\_\_\_\_

Przed niżej podpisanymi, reprezentującymi urząd \_\_\_\_\_ stawil(-a) się: \_\_\_\_\_

Nazwisko \_\_\_\_\_ Imię \_\_\_\_\_

Data urodzenia \_\_\_\_\_ Miejsce urodzenia \_\_\_\_\_ Płeć \_\_\_\_\_

Obywatelstwo \_\_\_\_\_ Adres zamieszkania \_\_\_\_\_

Dokument podróży \_\_\_\_\_ numer \_\_\_\_\_

wydany w \_\_\_\_\_ w dniu \_\_\_\_\_

Numer wizy \_\_\_\_\_ (jeżeli dotyczy) wydanej przez \_\_\_\_\_

na okres \_\_\_\_\_ dni z następujących powodów: \_\_\_\_\_

Uwzględniając przedstawione dowody, odnoszące się do długości pobytu na terytorium Państw Członkowskich, uznaje się, że osoba ta znalazła się na terytorium Państwa Członkowskiego \_\_\_\_\_ w dniu \_\_\_\_\_ o godz. \_\_\_\_\_ po przekroczeniu granicy na przejściu granicznym w \_\_\_\_\_.

Dane umożliwiające kontakt z urzędem, reprezentowanym przez niżej podpisaną osobę reprezentującą urząd:

tel. \_\_\_\_\_

faks \_\_\_\_\_

e-mail \_\_\_\_\_

Osoba zainteresowana otrzymuje kopię niniejszego dokumentu.

Osoba zainteresowana

Funkcjonariusz  
odpowiedzialny za odprawę  
+ pieczęć

(1) W przypadku Islandii i Norwegii nie jest wymagany znak graficzny.